

Lubba Runt

Nr 2, 2021

<http://spangafolkdansgille.se>

Tunisien 1979

Foto Birgitta Snäll

Resor utomlands

Även om gilletts verksamhet just nu går på sparlåga, vill vi hålla i gång Lubba Runt. Inte bara för medlemmarna. Det kommer en tid efter Corona och då får vi inte vara bortglömda av intressenter och beställare. Från Christer P fick vi en rapport från Europeaden 2019 i Frankenberg, Tyskland, där han och Birgitta deltog. Du kan läsa den under rubriken Resa före Lockdown. *Wer eine reise tut hat etwas zu erzählen.*

Det inspirerade oss i redaktionen att göra ett helt nummer om alla utlandsresor, som gillet gjort sedan starten 1976. Det är inte mindre än 15 resor, i genomsnitt en vart tredje år. För varje resa har någon av deltagarna berättat om personliga intryck, som fastnat i minnet.

På vår hemsida är nu alla Lubba Runt inskannade. Där kan du läsa mer detaljerat om resorna. När detta skrivs saknas endast 1976–1979, men de kommer (om vi hittar dem). Det är så praktiskt ordnat att reseskildringarna oftast återfinns i nr 3 det aktuella året. För år med sex nummer kommer resan senare än nr 3.

Läs och gläds hur dansen kan förena över gränserna.

Birgitta, Torsten, Inger, Siw och Erling

Tunisien 1979

Vår sekreterare Sven Larsson hade kontakt med Lennart Elbe och blev tillfrågad om gillet kunde tänka sig närvara på en Kulturfestival som skulle äga rum i juli 1979 i Sousse.

Vi som skulle åka var ett tappert gäng på ca 30 personer från både Spånga och Vällingby FDG. Några spelmän.

Göran Kruse från Bromma FDG blev vår Dansinstruktör.

Vi dansade i 3 block och uppträdde både i Sousse och M'saken.

Några av danserna på repertoaren var Åttamanna Engel, Landskrona kadrilj, Schottis i turer, Åttamanna dans från Ödsmål, Hambo, Väva vadmal, Vals- och Jämtpolska och så in- och utdansade vi till Långdans från Sollerön och Mora. Det var några av de danser jag minns.

På dagarna fick vi bada och besöka platser i stan.

Vi blev bjudna till Borgmästaren i M'saken på middag. Resan dit åkte vi i två stycken minibussar varav den ena gick sönder på vägen och blev någon timme försenad.

När vi kom fram till M'saken var det en karneval med utklädda människor.

Sen blev vi bjudna på mat i Borgmästarens trädgård. Dörren till köket stod på glänt så man kunde se en kvinna som diskade i en stor balja på golvet. Runt baljan stod våra tallrikar upptravade.

Efter den trippen började vi bli sjuka i en hemsk maginfluensa. De som inte blev sjuka där nere blev sjuka på vägen hem eller hemma.

Annars var det en mycket rolig resa med mycket skratt.

Vid pennan Birgitta Snäll

Rosenheim 1984

Kontakten med Rosenheim fick vi genom Marga Edman som dansade i barnlaget. Hennes mamma Helga kommer från Tyskland och ordnade kontakt med dansare och boende därnere.

Vi startade bussresan 00.30 på natten och färden gick genom Hamburg och München, en lång och dryg resa.

Vi blev inkvarterade i ett vackert hus med joddlarbalkonger och pelargoner, väldigt vackert och naturskönt område.

Många intressanta utflykter stod på programmet: Till Örnästet, där Hitler hade sitt tillhåll högt upp på ett berg, åkte vi med specialbussar på serpentinvägar, till en saltgruva åkte vi ner på skinnlappar och till München var det buss igen, för att nämna några ställen vi besökte.

Som alltid på våra resor fanns gott om mat och dryck, sånger och roliga historier.

Resans höjdpunkt var när vi var inbjudna till brandkårens hundraårsjubileum. Ett jättetält var rest och flera hundra personer samlades och det bjöds på mat och ölen flödade.

Som musiker hade vi vår eminente spelman Hasse Svedberg.

Vår dåvarande ordförande Nils-Erik Hanson ville att Hasse skulle ta det lugnt med ölen inför spelningen på vårt uppträdande. Han sa till de tyska flickorna att dansa med Hasse hela tiden, men de tog dock fel på kille och bjöd upp Kalle istället, som var stolt som en tupp och glad över all uppvaktning. Hasse kunde sitta i lugn och ro och ta en öl och umgås med sällskapet. Spelningen gick ju naturligtvis bra. Det var värre med dansen, golvet lutade så olika uppställningar blandades ihop, publiken var dock nöjd och vi fick rungande applåder.

Som alla resor med SFG var det trevligt, roligt, spännande och lärorikt. Det var lite av vad jag kommer ihåg efter 35 år.

Anna-Greta

Skottland 1986

35 år sen. Vad minns jag från Skottlandsresan?

Inget först. Bara att det var roligt.

Sen kom några spridda minnen till ytan.

Jag hade inte dansat så länge. Jag gick i onsdagsgruppen. Man måste börja där först under två år innan man fick öva med uppvisningsgruppen på måndagskvällarna. Jag fick flytta över lite snabbare för att öva inför resan. Jag tror att Mariann Hansson och hennes man Nils-Erik ledde träningen.

Hasse Svedberg spelade och kanske någon mer?

Vi åkte båt från Göteborg och övningsdansade på däck i solsken.

Nästan alla blev väldigt sjösjuka.

Vi hade uppvisningar på gamla borggårdar där gräset var klippt i rutmönster.

Jag dansade mest med Nils-Erik.

Skottland

Jag tror vi bodde på vandrarhem mest. I Edinburgh var det dubbelbokat och vi fick byta ställe. "Gå inte ut ensamma i den här stadsdelen" sa personalen till oss. Vi kom till ett äldre vandrarhem med sovsalar för kanske 20-30-40 pers. Och gnällande spiralsånger. När ljuset släcktes och alla skulle lägga sig tillrätta dundrade det i rummet och sedan blev dödyst och kolsvart.

Jag minns att det var rätt mycket prat om vem som snarkade mest.

Och jag var väldigt förvånad över tjejernas toalettväskor. Jättestora och med massor av grejer.

I Edinburgh var vi på Tattoo. Vi åkte runt men jag minns inte var.

Utän stöd av foton eller anteckningar är det här det jag minns.

Eva

Åland 1987

Vi gick nybörjarkursen i gammeldans 1983-84 och gillet skulle göra en resa till Åland på hösten 84. Våra dansledare Mariann och Nils-Erik Hansson (Hasse) hade en sommarstuga där och kände många folkdansare i gillet Dansens Vänner. Men Siw och jag kunde inte bli uppflyttade från nybörjare till dansare, eftersom antalet vuxna dansare då var begränsat. Tre år senare var det dock dags och vi blev en stor trupp, 44 vikingar i Österled (Vi färdades med Viking Line).

Träning i det fria inför uppvisning på Åland 1987

Foto Torsten

Vi bodde på Bomarsunds världshus nära den fästning som Tsar Nikolai lät bygga för att försvara Åland mot svenskarna. Vid middagen på Jan-Karlsgården fick vi lära känna köttsoppa med svartbröd på Ålandsvi och till efterrätt Ålandspannkaka med sviskon och snömos d v s plommonsylt och vispgrädd. Nästa dag dansade vi tillsammans med Dansens Vänner vid Breidablick, men ålänningarna blev inte så många som väntat. Vårt besök kolliderade olyckligt med starten för den årliga sjöfågeljakten, lika helig för ålänningarna som älgjakten för många svenskar. Detta var vår första utlandsresa med gillet och det gav mersmak.

Siw o Erling

Estland sommaren 1991

Vi fick en inbjudan från folkdanslaget Kevade som Björn & Marianne och Torsten & Birgitta kände sedan tidigare. I juni åkte vi över till Tallinn med Nord Estonia. Redan på terminalen värmdes vi upp med detta årets hitlåt "Igelbäckarn och Gammel-dragarn". I Tallinn mottogs vi med buketter av liljekonvalj och en abonnerad buss som tog oss till Audrau, där vi skulle bo hos våra värdfamiljer. Redan samma kväll blev det samträning med Kevade, som visade sig vara avsevärt yngre men minst lika kunniga och mycket spänstigare. Morgonen därpå bussades vi till Kurgja, ett slags friluftsmuseum, som under sovjettiden tjänat som förebild för de estniska bönderna, som skulle "reformas". Där improviserade vi en uppvisning i hambo, med sång. Det blev givetvis Igelbäckarn, den enda sång vi övat in.

Gubbstöten på estniska med dansgruppen Kevade

Foto Erling

Den tredje dagen blev det rundvandring i Tallinn med svensktalande guide. Vi fick många bevis på att detta en gång var en del av Sverige. Men vi blev också påmind om den svåra tid som esterna tvingats genomleva under sovjetisk ockupation. På stadens största varuhus var inredningen elegant men varu-

diskarna ganska tomma. Våra värdar berättade att när ryktet går att butikerna får nya varor bildas det snabbt långa köer.

Den kvällen flyttade vi in på ett vandrarhem där vi följande dag skulle ge en uppvisning i Lahemaa nationalpark. Jag minns att några av Kevades dansare helt överraskande och mycket skickligt hoppade in i vår dans. Publiken trodde säkert att det tillhörde programmet. På kvällen blev det fest. Vi lekte estniska lekar och sjöng estniska och svenska sånger huller om buller. Vid det laget hade även våra estniska vänner lärt sig Igelbäckarn.

Programmet klaffade perfekt under hela besöket. Våra dansledare Catherine och Börje fick många lovord för det varierade dansprogrammet och vi tackade Björn Kjellander, som arrangerade denna fantastiska resa.

Erling

Iowa, USA, september 1997

Vi fick en inbjudan att uppträda på Clay County Fair, en av de största lantbruksmässorna i USA med 12 000 besökare. Idén kom från Marianne och Björn. De hade två amerikanska vänner, som var nära knutna till mässan. En ny mässhall skulle invigas i mitten av september och vi kunde bli huvudattraktionen. Dansa tre gånger om dagen i nio dagar, 27 uppvisningar om 30 minuter. För att orka med ett så tufft program valde vi ut 30 danser och ordnade dem i fem block, som kunde kombineras så att alla fick vara med vid varje uppvisning, men ingen skulle behöva slita ut sig. Arbetsfördelning och sammanhållning var mottot.

Inmarsch.

Brumme, Hasse och Yngve fick publiken att strömma till genom att gå runt och spela

Rodeo

Foto Henry Svensson

Vi kom med 36 dansare och 3 musiker. Vi bodde hos olika familjer i Emmetsburg, som gav oss ett varmt mottagande. Men vi fick också känna på värme av mer fysisk sort. Det var värmebölja i norra Iowa och mässhallen hade plåttak men ingen luftkonditionering och temperaturen på dansscenen steg till 35 grader.

Vår scen var 4x5 meter och bara en decimeter över golvet. Vi fick närkontakt med den tillströmmande publiken. Varje steg, rörelse och minspel bedömdes och applåderades. Aldrig tidigare har vi mött sån entusiasm. Vi minns särskilt en äldre dam, som kom troget varje dag. Hon var förstås svensk-amerikan och drömde sig hem till det gamla landet genom våra dräkter och sånger.

Många upplevelser finns det från denna resa. Här är några som Kenneth och Eina särskilt minns:

- Chuck Wagon races där det oljeindränkta gruset sprätte omkring från hästar och vagnar rakt in på filmkeralinsen när vi ville få så bra bilder som möjligt.
- De kalla läktarstolarna kylde ner Kenneths svettindränkta rumpa så att han fick urininfektion och blev sängliggande i flera dagar i Emmetsburg.
- Ett starkt minne är också besöket på en grundskola med värdparet Naigs, där vi fick dansa och berätta om Sverige och våra folkdräkter för Naigs barnbarn och hennes skolkamrater.
- En kväll tog värdparet med oss till en fotbollsmatch med det lokala laget E-Hawks. När nationalsången sjöngs och flaggan hissades var vi tydligen inte nog uppmärksamma för då fick vi en armbåge i sidan och en påminnelse "Look at the flagg".
- Vår dansuppvisning i Emmetsburgs teater var givetvis en uppskattad höjdpunkt.
- Ett mycket roligt och intressant minne har vi från Charles Lindbergs föräldrahem i Little Falls Minnesota. Det berättades om hur Charles gömde sina leksaker och hemligheter bakom en lös bräda i bröstpanelen i köket. Och att han alltid sov ute på den amerikanska verandan tillsammans med sin hund. Det berättades också om hans uppfinningar. Han hade bl.a. byggt en luftkonditionering åt sina föräldrar i källaren med rör på en diameter upp till minst 0,5 m. Det måste ha blåst ordentligt i det huset.

Siw & Erling, Kenneth & Eina

Canada 2003

Utöver alla danstillfällen, matstunder, utflykter och trevliga människor, Sveagruppen, så är det några minnen som alltid kommer upp.

1. Då vi med bussen "fastande" i trafik på grund av en felparkerad bil under en dryg timmes tid. Så småningom beslöts tillsammans med en annan trafikant "att bokstavligen lyfta bort den felparkerade bilen" med risk för att "åka på skadestånd" vilket enligt uppgift inte var ovanligt där.

Alla spanar efter val

Foto Kurt A

2. Besöket på Air Canada Center för att titta på hockey mellan Toronto och Montreal sitter starkt i mitt minne, Kenneth. Jag hade tagit med mig kamera och filmkamera för att få lite bilder från matchen, främst då våra svenska spelare med Micke Renberg, Piteå i fronten. Men, det blev det stopp för. Kamera och filmkamera togs i beslag. Det var förbjudet att ta bilder, ensamrätten förstås.

Efter matchen fick jag tillbaka kamerorna, men ett par översiktbilder fick jag trots allt med min mobil. ha ha ha...

3. Ett danstillfälle kommer vi speciellt ihåg. Besöket på ett estniskt pensionärshem. Efter uppskattad dansuppvisningen på en "filtmatta" bjöds vi på god tapas och samkväm. Flera av pensionärerna kunde bra svenska och de berättade hur de flytt från kriget till Sverige för att senare flytta till Canada. Detta samtal var trevligt men samtidigt känslomässigt med både skratt och tårar.

4. Besöket vid Niagarafallen finns nog kvar i allas minne. Plötsligt, ett tag efter båtfärden "under fallet," när vi står uppe vid restaurangbyggnaden och tittar ner på vattenmassorna så hör vi alla en kraftig smäll. Nästan alla kastar sig ner på marken och flera av oss tror att det är ett bombattentat.

Det visar sig efteråt att åskan plötsligt utan förvarning slagit ner både på canadensiska och amerikanska sidan. Fönster och dörrar på både hus och bilar krossades. En papperskorg, bara några 10-tal meter från oss, flög rakt upp och damp ner. Ingen av resällskapet skadades.

Kenneth och Eina

Prag 2005

1. Ett starkt minne från Prag är givetvis paraden med alla Folkdanslag, så fina dräkter och den ljuvliga musiken från alla deltagande länder.

2. Vi glömmer aldrig positiva kommentarer under och efter vårt dansframträdande. Starka applåder och uttalanden som professionellt, vacker musik, populära musiker, välrepeterat och perfekta byten och övergångar. Enligt hör-sågen från publiken sades "What fantastic changes". Då kändes det att gillet verkligen lyckats med all förberedelse och träning inför resan.

Träkt leder den svenska truppen och Landskrona på scenen på stora torget i Prag

Foto Torsten och arrangörerna i Prag

3. Besöket i Rådhuset hos borgmästaren som ett par representanter från alla gillen fick göra var givetvis en höjdpunkt, framförallt för Eina. Samlingspunkten under den astronomiska klockan vid rådhuset glömmer vi inte.

4. Avslutande middagen i en "källare" efter första veckan med god mat, öl och härlig sång är också ett starkt minne. Det var otroligt varmt där men mycket roligt och gemytligt.

Vi glömmer heller aldrig när vi fick träffa Torstens dubbelgångare på torget i Prag. Det kan nog Torsten berätta mera om.

Kenneth o Eina

Italien 2007

1. Dansföreställningen i den fullsatta Domenicikyrkan i Rieti har vi starkt i minnet. En mycket lyckad och bejublade föreställning, trots lite strul med att få tillräckligt stor yta för dansen, vilket gjorde oss extra nervösa.

2. Cittaducale med det sluttande torget var en rolig och spännande upplevelse. För mig, Kenneth, glömmer jag inte presenten från ortens "polismästare" en bok om Italiens hela polishistoria med bilder och text på italienska förstås! ha ha ...

I Cittaducale bjöds vi också, utöver rundvandring bland gamla historiska byggnader, efteråt på en tiorätters superb middag med härlig dragspelsmusik mellan rätterna av en ung italienare.

3. Någon dag senare var vi med på en byfest, strax utanför Cittaducale, med inledande parad uppför en brant backe och in till torget i byn. Under paraden tjoade och vinkade byborna glatt och välkomnande åt oss.

På torget blev det uppskattad dans och musik från oss med efterföljande samkväm och mat, fem rätters middag vill vi minnas, med komage också förstås. he he he...

Efteråt fick vi och Trätakt var sin inbjudan till nästkommande års mat, dans och musikfest. Tyvärr hade ingen av oss möjlighet att åka dit.

Trekarlskolska i Oliveto

Foto Erling

4. Vid besöket i Rom sitter besöket i själva hjärtat, Peterskyrkan, starkt i minnet. Där fick vi vandra fritt och beskåda allt det vackra. Efter ett litet missförstånd från oss hur vi inledningsvis skulle gå in hamnade vi lite fel. När man kom in i kyrkan var anvisningen att gå till höger vilket vi bokstavligen gjorde. Vi gick direkt till höger, förtidigt uppenbart, och hamnade i en lång vandring i katakomberna bland alla tidigare nu döda påvar. Hur som helst hann vi sedan upp och fick njuta hela katedralen med allt det fina.

Kenneth o Eina

Höstresa i vinets tecken 2011

Resan gick till Trier i Moseldalen, en stad med mycket gamla anor. Detta var en av få resor som Spånga Folkdansgille gjorde utan samband med någon dansaktivitet så vi slapp släpa på folkdräkterna.

Trier var Romarrikets fjärde största stad och mycket fanns kvar att besöka såsom bron över Mosel, stadsplanen med raka gator, Konstantinbasilikan och en stor amfiteater. Efter ett par timmars promenad i sommarväder var det hög tid för resans första glas Riesling. Och fler skulle det bli...

Den första utflykten gick till Luxemburg. Många pendlar till sitt arbete i Luxemburg från grannländerna så det var risk för bilkö. Det mesta av den

medeltida staden förstördes när ett krut-torn exploderade på 1500-talet.

Fredagen började vi med vinprovning kl.10(!). Fem Riesling viner från torrt till sött hann vi med innan det var dags för lunch med traktens specialiteter.

Berncastel-Kues med rader av vinstockar på sluttningarna

Pittoreska gator och torg i Berncastel-Kues

Resans tema: Rieslingvinet

Foto Curt J

Eftermiddagen ägnades åt vidare utforskning av staden till fots; mycket kultur och motion krävde givetvis också ett cafébesök.

En båtresa på Mosel i vacker nejd med vinkladda branter vart man såg tog oss så småningom till vinprovning hos en svensktalande vinbonde. Han gav oss en snabbkurs i vinframställning och vi fick alla ett diplom som intygade att vi lärt oss denna ädla konst.

Den sista dagen var det mer höstligt. Vi hyrde cyklar och tog oss i motvinden längs Mosel till staden Igel, som gett namn till igelkotten. På kvällen åt vi gemensam avslutningsmiddag och tog sen för sista gången ett glas vin (Riesling förstås) på Stora torgets temporära vinbar, där lokala vinbönder säljer sina alster.

Måndag morgon startade hemresan klockan 4, med frukostpåse i knät. Bussen var punktlig, vi var ju i Tyskland, och snart var vi i luften igen på väg hem till Skavsta.

Birgitta och Torsten (baserat på text av Carl och Margareta)

Österrike, Salzburg 2012

Barockstaden Salzburg visade sig vara just så full av slott och gamla byggnader som man väntat sig av Mozarts födelsestad. Härliga fotvandringar i gamla stan gjordes både dag och kvällstid. En heldagstur med buss i Salzkammerngut gav oss vyer om alpmråden, en underbar sjötur på Wolfgangsee, strandhugg gjordes vid berömda hotell "Zum Weissen Rössl" där vi kunde njuta av magnifik utsikt över kyrka, omkringliggande berg och sjö. En dansuppvisning gjordes i St. Gilgen. Som avslutning på minnesrika dagar gick vi på Mozartmiddagskonsert i St. Peter Stiftskeller där vi njöt av god mat och underhållning a la 1700 tal.

Spontan dansföreläsning på Mozartplatz

Foto Christer P

Inger W

Dansfestival 8–12 maj 2013 på Bornholm

Resan startade med avfart från Värsta allé i Spånga kl 08.00, alla var som vanligt i god tid innan avgång. Bussresan genom Sverige var njutbar med blommande vitsippsbackar och nyutslagna bokträd. Nattuppehåll gjordes på vandrarhem i Råby. Nästa dag for vi vidare mot Ystad och Bornholm.

Menuett

Oxdans med damer

Twist

Foto Sonja

Väl framme på denna väna ö väntade några dagar av "faellessanser". Gillets egendesignade "dansmix med twist" uppfördes på torg på varierande platser och inte minst i den imponerande borggruinen Hammershus. Under vistelsen blandades folkdräkter från de nordiska länderna till en färgsprakande kavalkad. Kvällar fulla av dansutbyte och samkväm med våra nordiska grannar gav en helt egen dimension till resan. Vi hann även med att njuta av den Bornholmska naturen, göra utflykter med buss, därtill åt vi gott på varierande platser. Söndagen den 12 maj var det dags för hemfärd med buss genom Sverige. Lunchuppehåll gjordes på den Gyllene Uttern, för att mycket senare ankomma Spånga i god ordning.

Inger W

Ungern Budapest 2014

Tiden flyger ... om det så är väntan i 6 timmar i Hong Kong på fligheten till Auckland ... eller utflykter i Budapest med omnejd.

Ett av de fina minnena från Folkdansgillet är alla resor som gjorts under åren. Att vi rest till länder där dans står högt i kurs är säkert ingen tillfällighet. Ungern är för mig czárdás, fina vita och röda viner, paprika, köttgrytor, hästar, Budapest bad och promenader längs Donau. Under en av våra promenader råkade vi, något oväntat, på ett ölställe som specialiserat sig på belgiska öl. Dansare i knähöga stövlar och vita (på fotot blå, redaktörens observation) skjortor med vida ärmar vill jag också minnas att vi såg. Violinister som spelade musik med influenser från den romska musiken smekte öronen.

Dressyr

och Csardas

Foto Torsten

Ett av de två stora baden besökte vi givetvis. Antagligen hade vi behövt gå fler gånger för att hitta alla krypin. I ett bad för allmänheten, om det är av Budapests kaliber, står tiden stilla och man kan tänka på alla händelser i historien som varit under den tid baden funnits.

I saluhallen stötte vi på en yngling som sålde små paprikor. Med förväntansfulla ögon bjöd han mig på en bit. Eftersom jag var beredd på att paprikan skulle vara stark höll jag (till hans besvikelse) färgen tills vi hunnit en bit bort och jag kunde svalka munnen med lite vatten. Margareta säger att det här nog hände i Spanien – men det kunde ha varit i Budapest.

Carl W

Harpenden 2015

Det är smått otroligt att en övernattning på ett B&B i Skottland skulle leda till en bekantskap och vänskap med ett folkdanslag från Harpenden, som ligger några mil nordväst om London.

Men så skedde och snart blev vi inbjudna att besöka detta folkdanslag, English Miscellany, under en av deras festivalhelger i augusti 2015. Det visade sig att detta danslag var vana vid internationella kontakter, men vi var de första svenskar de haft hand om. Och som vi blev omhändertagna! Från första sammankomsten i deras dans/träningslokal, där det dukats upp en buffé med alla hembakade specialiteter du kunde önska och därtill en tunna med öl och mängder av andra ädla drycker.

Sedan tog våra respektive värdpar över omsorgen om oss och bjöd in till sina hem. Vi hamnade i ett riktigt genuint gammaldags hem direkt taget från Mid-somer Murders. De hade inte disk- eller tvättmaskin och vi fick åtminstone hjälpa till att torka disk. Vi bondade rätt snart med våra värdar när det visade sig att det fanns många gemensamma intressen.

Vackra damer och fantasifulla dräkter

Foto Eva

Den här speciella helgen bjöds det på dans på ett torg i Thame town, där vi för första gången fick se dessa högljudna Morrisdansare i aktion. Granna kläder med bjällror på byxorna och käppar och näsdukar, som det viftas vilt med. Konditionen är det inget fel på (Spånga Folkdansgille för 10–15 år sedan) och tjoandet indikerar att de har väldigt roligt. Miscellany är hängivna Morrisdansare och det var häftigt att se dem i aktion. Mollydansare uppträdde också, mest yngre, utklädda i kvinnokläder och målade i ansiktena för att inte bli igenkända. Detta härrör från tiden flera hundra år tillbaka när landsbygdens bönder klädde ut sig i kvinnokläder och gjorde hyss nattetid. Ur detta bildades Mollydansarna.

Själva festivalen ägde rum i Towersey, där det fanns en riktig scen som omväxling till all "street dance". Bertil och Rune kunde leva ut ordentligt i Skobodansen som darriga gubbar.

Vi fick även se en steppdans utförd av några Miscellanydansare i clogs.

Miscellany är en sjungande grupp och har många duktiga sångare. De tog upp många visor när vi åt och några kände vi ju igen. Men med den pondus de sjunger de både vackra men många gånger burdusa barvisorna, kommer vi ju inte i närheten av. De har även en teatergrupp, som framförde en burlesk pjäs under mycket skratt och skrån, där det var lite svårt att hänga med i alla turer.

Efter dessa fantastiska dagar med en otroligt visad gästfrihet och generositet (vi blev bjudna på allt) blev det en utmaning för oss i Gillet att leva upp till gästernas förväntningar när de kommer på svarsvisit till Stockholm redan året därpå. Vi hade kanske tänkt oss att ha lite mer luft mellan besöken. Men planeringen hade börjat!

Harpenden 2017

Redan vid jultid blev vi inbjudna av våra nyfunna vänner i English Miscellany till en fest med den andra dansföreningen, som många i Miscellany också är med i, nämligen Herts Early Dance group. De sysslar med historiska danser från 1400–1600-talen. Festen ägde rum i deras övningslokal i en kyrka i S:t Albans.

Temat för festen var Tudortiden, som sträcker sig från 1485 med Henrik VII till Elisabet I:s död. Och oj, vilka kreaturer somliga bar. Men som tur var fanns även fattigt folk på den tiden (Erik och jag i våra svenska sekelskifteskärläder). Jag fick dock låna en mössa, som var tidsenlig.

Festen, som heter May Revels, är en hyllning till allt positivt som månaden maj gör med naturen och oss människor, som får uppleva det. En majstång är rest mitt i rummet och alla deltagare, som anmodats att ta med blommor, dansar en långdans, som heter Farandole fram till stängen och fäster sina blommor. Man sjunger och väljer en ny majdrottning, som kröns medan den gamla avgår. Nu uppträder även Green Man helt täckt av gröna löv med blommor instuckna här och var. Han symboliserar naturens återfödelse varje år. När den nya majdrottningen valts utbringar hon en välkomstskål och Green Man inbjuder till dans.

Vi hade fått steggenomgång för att kunna hänga med i danserna. Dessutom ropades turerna ut, så den första timmen när 8 danser avverkades i raskt tempo gick riktigt bra. Många danser påminner om det vi dansar, men turerna är många.

Vi dansade en stund till och då hade kökspersonalen dukat fram ett långbord, för det var dags för The Feast. Allsköns delikata rätter från Elisabet I:s tid, som de modiga vågade testa. Givetvis åt man på trätallrikar och drack ur sejdlar. Som avslutning serverades en banquet, som inte var vad jag trodde utan ett bord fullt av sötsaker.

Ännu en stund fortsatte dansen men det snurrade i huvudet av all dansfokus och intryck från denna fantastiska fest, så när majdrottningen höll sitt avslutningstal kändes det som sängen nästa.

Jag känner att jag velat dela med mig av dessa upplevelser med resten av Gillet. Vi upplevde en massa annat också, som värdepåret tog oss med på. Ett museum, Verulamium museum i S:t Albans visar lämningar från romartiden när staden grävdes fram.

Ännu en fantastisk Englandsupplevelse tack vare English Miscellany.

Harpenden 2018

Dags för ett nytt besök i England och våra vänner i English Miscellany. Vi har blivit riktigt goda vänner med vårt värddpar och de ville absolut att vi skulle komma redan på måndagen medan resten av gruppen tillstötte på fredagen 15 juni. Vi hade därför hunnit med att få en stor dos kultur i form av besök i herrgård, där Benjamin Disraeli med hustru bodde och promenad i den tillhörande trädgården, som hustrun skapade, museum med all världens djur, vandring längs Grand Union Canal med sina flodbåtar med mycket mera.

På fredagen var det dags att återförenas med resten av gruppen i Windsor. Hela gänget bjöds på kaffe och wienerbröd av våra värddar i väntan på en båttur på Themsen, som de ordnat för oss. Intressant guidning under färden. Publunch hann vi också med (bjudna förstås) innan det var dags att åka tillbaka till Harpenden och träna med Miscellanys musiker, som fått sig tillsänt Trätakts inspelade melodier till våra danser. En del munterhet blev det, men det mesta lät mycket bra. Fredagskvällen avslutades i en metodistkyrka med en social folkdansgrupp, som hette Friday Folk. Vi lärde ut polka, schottis och vals och fick uppställningsdanser i retur.

Lördagen var den stora festivaldagen, St. Albans Day of Dance, och vi dansade på flera platser i staden med avslutning vid katedralen. Det hade blåst upp och blivit kyligt och publiken tunnade ut, så vi slapp den planerade workshopen. Återvände till garaget, där bilen var parkerad för att åka till middagsrestaurangen. Men bilen hade blivit inklämd mellan två andra bilar och kunde inte komma ut. Vi väntade och väntade men till slut fick vi åka med Alan.

Vårt scenframträdande på the Maltings Arts Theatre, där utdrag från Sverigeresan presenterades, hade några missar eftersom midnattssolen inte förklarades och Hambostintan inte fick någon musik. Det var också mörkt på scenen, så jag undrar hur mycket publiken såg.

Söndagen var utflyktsdag med besök på Hatfield House med en fantastisk trädgård att vandra runt i. På Elisabeth I:s tid fanns ett slott, där hon tillbringade sin barndom, men det är nästan borta och kvar finns fantastiska herrgårdsbyggnader. Det var planerat en picknick för oss men gräset var alltför vått efter ihållande regn, så det blev återfärd till skolan i stället. Avslutningspartyt på kvällen bjöd på "rester" från picknicken med allt du kunde önska och lite till.

Ännu en otrolig vistelse svår att leva upp till. Redan nästa sommar har Miscellany tingat på att komma till Folkdansringens 100-årsjubileum i Stockholm. Trodde de, ja!

Foto Erik

Angela, flitig Harpendenbesökare

En resa före Lockdown 2019

Sommaren 2019 hade vi i god ordning genomfört folkdansgilletts midsommarprogram och hade ingen mer dans i planen, förutom de trevliga träffarna på Djäkneberget i Västerås.

Vi siktade in oss på Europeaden i Frankenberg, Tyskland i slutet av juli. Frankenberg var okänt för oss, men vi sökte på kartan. Öster om Dusseldorf, mitt i hjärtat av Tyskland, Nordrhein-Westfalen. Resandet var fortfarande fritt. Vi bokade Lufthansa till Dusseldorf, hyrde en Ford Mondeo och styrde österut. Dryga 20 mil, till Hof Hallenberg. Ett hotell i en byggnad från 1600-talet blev vårt viste för tre dygn.

Europeaden, dansfestivalen med nära 5000 deltagare från hela Europa, ockuperade hela staden Frankenberg, tre mil från vårt boende. Omgivningen, Bergisches Land, med många mineraler syntes väl i bebyggelsen, mängder av hus klädda i ortens skiffer. Gatorna fulla av dansturister, ett 10-tal scener med dansprogram, serveringarna väl besatta av mer eller mindre upplädda dansare. En marknadsplats med dräktloppis, sömnadsattiraljer, musikinstrument och vad allt en folkdansare kan tänkas köpa. Tätt mellan ölstånden, bryggeri Krombacher var en stor sponsor av evenemanget. Många fina danssuppvisningar kom oss till del, men inga egna danssteg. Hustru Birgitta hade ådragit sig en knäskada som satte stopp för detta.

Skiffer. lokalt byggmaterial, frekvent använt i trakten

Ett dansslag pausar med en Krombacher

Den nyligen restaurerade dammen Möhntalsperre

Ösregn på Tegel Berlin

Loppis, folkdräkter i alla former på Trachten Flohmarkt. Fint dräktmaterial på marknaden

Livlig dans på Krombacher-scenen.

En uppställningsdans på huvudscenen.

Hemresan bjöd på några spektakulära stopp. Några mil åt nordväst nådde vi Warstein, där det förnämliga ölet Warsteiner framställes. Ytterligare en bit på hemvägen finner vi Möhnetal-dammen. Den stora dammen sprängdes av Royal Air Force i augusti 1943, med den unika "rullande bomben" som fälldes i Möhnesee och rullade längs dammväggen innan den exploderade, sprängde väggen och tömde till stor del dammen. Mer än 1500 personer i dalgången dränktes, och en del av den tyska krigsindustrin lamslogs. Otroligt nog lyckades tyskarna reparera dammen redan inom ett halvår.

Ytterligare en bit på vägen bodde vi i ett vattentorn, Hotel am Thurm, och i kanalsystemet i närheten hann vi titta på ett Schiffshebewerk. En imponerande mekanisk anläggning som hanterar pråmtrafik på Europas många kanaler. Kanaler i olika plan som korsar varandra kräver avancerade lyftmöjligheter för fullastade pråmar. Fin teknik från förra sekelskiftet.

En omständlig hemresa följde med Eurowings, åskväder i Düsseldorf, språngmarsch genom en stängd Tegel-flygplats i Berlin till ett flyg som skulle gått en timma tidigare.

Så var det när vi fick dansa och resa fritt i Europa.

Christ Perseon

Ett varmt tack för uppvakningen
på min födelsedag!

Marina

Ett hjärtligt tack för uppvakningen
på min födelsedag!

Torsten

Ett varmt och innerligt tack till alla som på olika sätt har visat omtanke och hedrat Carl-Henriks minne. Det värmer.

Yvonne

Eftersnack maj 2021

Arkeologers utgrävningar går ju baklänges genom tiden eftersom kulturlagren lagts ovanpå varandra. Bertil och jag har som digitala arkeologer skannat oss baklänges genom "Lubba Runts" kulturlager. De nyaste fanns redan i PDF så vi valde att bygga på därifrån, alltså baklänges. Bertil till 1999 där jag tog vid. Även om jag bara delvis läser det skannade så ser man när färgbilder kom in i tidningen och när klippa/tejpa övergick till datormetoder.

Jag vill tipsa om några hållpunkter:
1997 nr 1 sid 11 Gillet till internet
1981 nr 6 sid 5 Gillet före andra världskriget
1981 nr 4 sid 6 Gillet i TV
1979 nr 1 PREMIÄR: "Lubba Runt" ersätter "Informationsbladet".

Erik

Lite kom ihåg

Torsdag 10 juni kl. 17 Fikaträff Skälby gård

Söndag 29 augusti kl. 15 Picknick Skälby gård

Måndag 6 september Danstråning startar

Lubba Runt

NR 2 MAJ 2021, ÅRGÅNG 45

är medlemsbladet för
Spånga Folkdansgille

Redaktion

*Erling Magnusson
Siv Magnusson
Inger Westlund
Torsten Höglund
Birgitta Höglund*

Produktion

Torsten Höglund

6 september 2021

är sista dagen för bidrag till
nästa nummer av

Lubba Runt

Sänd ditt bidrag till

Erling Magnusson
Kärrgränd 157
162 46 Vällingby
08-760 41 95
mobil 070-5956780
erling_m@spangafolkdansgille.se
eller

Torsten Höglund
torsten_h@spangafolkdansgille.se

Spånga Folkdansgille

erbjuder gammeldans, gilledans och folkdans varje vecka under säsongen. Vi vill också öka intresset för svensk bygdekultur genom hantverk, folkdräkter, sång och musik. Verksamheten bedrivs huvudsakligen i Spånga Folkan. Gillet grundades 1976 och är medlem i Svenska Folkdansringen.

Vårt folkdanslag ger uppvisningar vid offentliga arrangemang och för företag och organisationer. Vi svarar för midsommarfirandet vid Spånga kyrka och Julmarknaden i Spånga Folkan. I samband med julgransplundringar och liknande festligheter leder vi ringdanser och lekar.

För våra medlemmar arrangerar vi resor inom och utom landet, danshelger och fester, allt för att främja sammanhållning och gott kamratskap.

Spånga Folkdansgille

c/o Margareta Warholm, Gränsvägen 14, 163 52 Spånga

Danslokal: *Spånga Folkan, Spångavägen 353.*
 Dansledare: *Malin Lennartsson*

Beställning av dansuppvisningar och lekledning:
*Angela Enfors, 0702 24 83 72 eller
 angela_e@spangafolkdansgille.se.*

Postgiro 38852-0

Hemsida: <http://spangafolkdansgille.se>

Spånga Folkdansgille

har 2021 följande kontaktpersoner

Styrelse

Ordförande	Erik Enfors	073 040 40 33	ordfor@spangafolkdansgille.se
Sekreterare	Margareta Warholm	795 84 08	info@spangafolkdansgille.se
Kassör	Elisabeth Gafvelholm	0176-260966	kassor@spangafolkdansgille.se
Ledamot	Christer Persson	076 846 55 02	christer_p@spangafolkdansgille.se
Ledamot	Angela Enfors	070 224 83 72	angela_e@spangafolkdansgille.se
Suppleant	Ebba Modén	0708-36 99 92	ebba_m@spangafolkdans.se
Suppleant	Berit Lindh	070 542 94 55	berit_l@spangafolkdansgille.se

Samman kallande

Dans och musik	Malin Lennartsson	85 81 06	malin_l@spangafolkdans.se
Dräkt	Gunnel Petersson	760 99 55	gunnel_p@spangafolkdansgille.se
Julmarknadsgruppen	Anna-Greta Dahl	0171-51604	anna_greta@spangafolkdansgille.se
Festkommittén	Eva Askberger	073 816 37 35	eva_a@spangafolkdansgille.se
Lubba Runt	Erling Magnusson	760 41 95	erling_m@spangafolkdansgille.se
Lokalkommittén	Lars-Erik Ljungberg	89 83 23	lars-erik_l@spangafolkdansgille.se
PR-sektionen	Erik Enfors	073 040 40 33	erik_e@spangafolkdansgille.se
Webmaster	Erik Enfors	073 040 40 33	erik_e@spangafolkdansgille.se
Sociala aktiviteter	Eva Askberger	073 816 37 35	eva_a@spangafolkdansgille.se